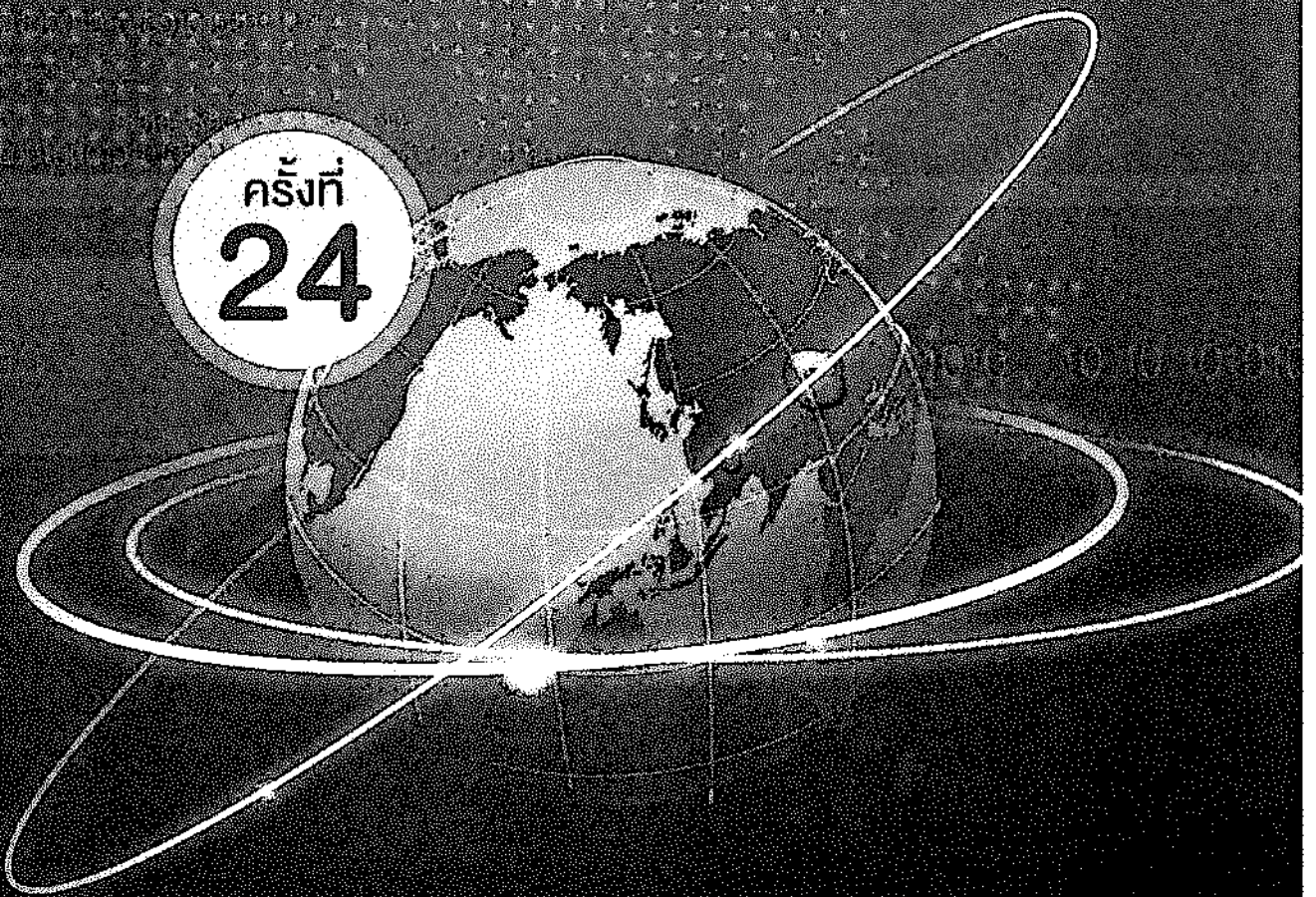

การประชุมวิชาการระดับชาติมหาวชิราวุฒยาลัยทักษิณ
ครั้งที่ 24 ประจำปี 2557

"วิจัยเพิ่มมูลค่า เศรษฐกิจก้าวหน้า การศึกษาก้าวหน้า สังคมไทยยั่งยืน"

"Research Adds Value Leading to Economy and Education Advancement and Sustainability of Thai Society"

ครั้งที่
24

วันที่ 21 - 24 พฤษภาคม 2557
ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

จัดโดย
มหาวิทยาลัยทักษิณ
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน) (สวก.)
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)
และสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)

ISBN 974-451-197-4

ศึกษาเปอร์เซ็นต์ความงอกของพริก (*Capsicum* spp.)

Study of Germination Percentage of Chili (*Capsicum* spp.)

สรพงศ์ เบลองศรี^{1*} ภาณุมาศ พฤทธิคณี¹ สุภาภรณ์ เขี่ยมข่ง² สมพร คำยศ³ สกุลรัตน์ แสนประวงษ์⁴

ศกุนกันต์ สิมลา⁵ พัชรี สิริตระกุลศักดิ์⁵ และ ฤชอร วรรณะ⁵

Sorapong Benchasri^{1*} Panumas Pruthikanee¹ Supaporn Ieamkheng² Somporn Domyos³ Sakulrat sanputawong⁴

Sakunkan Simla⁵ Phatcharee Siritrakulsak⁵ and Ruchon Wanna⁵

บทคัดย่อ

ทำการประเมินความงอกของเมล็ดพันธุ์พริก (*Capsicum* spp.) จำนวน 35 พันธุ์ ในเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2555 ณ แปลงทดลองสาขาวิชาพืชศาสตร์ คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง จังหวัดพัทลุง โดยเพาะพริกทุกพันธุ์ในถาดเพาะจำนวน 104 เมล็ดต่อพันธุ์ หลังจากนั้น 7 วัน บันทึกเปอร์เซ็นต์ความงอกของพริก พบว่าพริกพันธุ์ Chee มีเปอร์เซ็นต์ความงอกสูงที่สุดเท่ากับ 95.19 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาได้แก่พริกพันธุ์ Jindadam, Redhot, Dumnean, Dehot, Prataotong, Haomkeaw และพริกพันธุ์ Nheumkeaw มีเปอร์เซ็นต์ความงอกเท่ากับ 94.23, 94.23, 93.27, 92.31, 92.31, 91.35 และ 90.38 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ในขณะที่พริกพันธุ์ Maliwan มีเปอร์เซ็นต์ความงอกต่ำที่สุดเท่ากับ 76.92 เปอร์เซ็นต์ ส่วนความมีชีวิตในสภาพแปลงปลูกธรรมชาติ พบว่า พริกพันธุ์ Hot hit มีค่าความมีชีวิตมากที่สุด เท่ากับ 85.71 เปอร์เซ็นต์

คำสำคัญ: พริก เปอร์เซ็นต์ความงอก พันธุ์

Abstract

Evaluation of germination percentage in 35 accessions of chilli (*Capsicum* spp.) on December 2012 was carried out at the Department of Plant Science, Faculty of Technology and Community Development, Thaksin University, Phatthalung Campus, Phatthalung province. Seeds were dropped 104 seeds/accession in seeding tray. Seven day after planting seed germination was counted. The results showed that Chee accession was highest germination percentage about 95.19 percent. Jindadam, Redhot, Dumnean, Dehot, Prataotong, Haomkeaw and Nheumkeaw accessions were also recorded 94.23, 94.23, 93.27, 92.31, 92.31, 91.35 and 90.38 percent respectively. White, Maliwan accession was lowest germination percentage about 76.92 percent. While, Hit het was highest natural life about 85.71 percent

Keywords: Chilli, Germination Percentage, Accession

¹ผศ.ดร., หน่วยงานวิจัยพืชเขตร้อนในภาคใต้ คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยทักษิณ ป่าพะยอม พัทลุง 93110

²อ.ดร., คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี สุราษฎร์ธานี 84000

³อ.ดร., วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง เมือง พัทลุง 93110

⁴อ.ดร., สาขาวิชาพืชศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใต้ใหญ่ 80110

⁵อ.ดร., ภาควิชาเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กันทรวิชัย มหาสารคาม 44150

* Corresponding author: e-mail: sorapong@tsu.ac.th Tel. 074-693996 ext. 3305

บทนำ

ผักเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญของประเทศไทย ซึ่งประเทศไทยสามารถส่งผักเป็นสินค้าออกสร้างรายได้เข้าประเทศปีละหลายหมื่นล้านบาท โดยพบว่าปี พ.ศ. 2553 ประเทศไทยมีการส่งออกผัก 19,238 ล้านบาท ปี พ.ศ. 2554 ส่งออก 21,425 ล้านบาท และปี พ.ศ. 2555 ประเทศไทยส่งออกผักขายต่างประเทศ 21,035 ล้านบาท (ศูนย์สารสนเทศการเกษตร, 2555) สำหรับพริกเป็นพืชผักที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจ และโภชนาการชนิดหนึ่ง ทั้งนี้ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกพริก 540,000 ไร่ ให้ผลผลิต 333,627 ตันต่อปี (วีระ, 2551) และสามารถผลิตพริกได้ทุกภาคของประเทศ โดยภูมิภาคที่มีการปลูกพริกมากที่สุดคือ ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ (ฉันทนา และคณะ, 2549) สำหรับภาคใต้มีพื้นที่ปลูกพริกมากกว่า 10,000 ไร่ จังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุดคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง โดยให้ผลผลิตประมาณ 52,540.90 ตันต่อปี (นิพนธ์, 2542) ผลผลิตพริกที่ผลิตได้ใช้บริโภคภายในประเทศ และบางส่วนส่งจำหน่ายต่างประเทศ เช่น ซองกง สิงคโปร์ มาเลเซีย เยอรมัน ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา และบางประเทศแถบตะวันออกเฉียงกลาง (ศูนย์สารสนเทศการเกษตร, 2555) โดยส่งออกในรูปแบบพริกสด ซอสพริก พริกแห้ง เครื่องแกงสำเร็จรูป และพริกบดหรือป่น สร้างรายได้เข้าประเทศปีละ 1,609 ล้านบาท ส่วนความสำคัญทางด้านคุณค่าทางโภชนาการ พบว่า พริกประกอบด้วยสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายหลายชนิด โดยเฉพาะ capsaicin และ capsaicinoids นำมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ เนื่องจากคุณสมบัติเด่นของพริกคือ ความเผ็ด มีฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาต่างๆ มากมาย เช่น กระตุ้นการไหลเวียนของโลหิต บำรุงหัวใจ และบรรเทาอาการปวดเมื่อยต่างๆ อีกทั้งในชีวิตประจำวันของคนไทยมักนิยมอาหารที่มีรสเผ็ด ซึ่งเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของอาหารไทย (สุชีลา และ นิวัฒน์, 2549) จึงทำให้พริกคือพืชวัฒนธรรมที่อยู่คู่กับคนไทยมาเป็นเวลานาน (กมล, 2550) และปัจจุบันพบว่ามีแนวโน้มการผลิตและการบริโภคพริกเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะผู้บริโภคทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ของประเทศไทยซึ่งมีความชอบในการบริโภคอาหารที่มีรสชาติเผ็ดเป็นพิเศษ

สำหรับอุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์พืชของไทยในปัจจุบันมีช่องทางการเติบโตได้อีกมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งศักยภาพในการก้าวไปเป็น "ศูนย์กลางการผลิตเมล็ดพันธุ์" (Seed hub center) ทั้งในแง่การเป็นฐานการผลิตเมล็ดพันธุ์เขตร้อนของอาเซียน หรือแม้แต่การรับจ้างผลิตเมล็ดพันธุ์ให้กับต่างชาติ แต่สิ่งที่ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนไทยต้องเร่งปรับตัว คือการพัฒนาธุรกิจเมล็ดพันธุ์ รวมถึงการให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชให้มีคุณภาพสูงและทนทานต่อสภาพอากาศต่างๆ ได้ดีขึ้น เพื่อให้เป็นที่ต้องการของตลาดอาเซียนและตลาดโลกที่มีความต้องการเมล็ดพันธุ์สูง ซึ่งส่วนหนึ่งได้รับปัจจัยหนุนจากความสามารถของไทยในการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชเขตร้อนที่มีคุณภาพดีและได้รับมาตรฐานสากล รวมทั้งยังมีการใช้เทคโนโลยีที่ช่วยทำให้เกิดความสม่ำเสมอของการงอกของเมล็ดพันธุ์ (ปิยพร และคณะ, 2554) ยิ่งไปกว่านั้น การให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาภาคเกษตรกรรมและความมั่นคงด้านอาหาร (Food security) ซึ่งถือเป็นนโยบายที่มีความสำคัญลำดับต้นๆ ของประเทศ และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในโลกที่คาดว่าจะพุ่งไปอยู่ที่ 8,000 ล้านคน ภายในไม่กี่ปีข้างหน้า ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ความต้องการเมล็ดพันธุ์พืชจากไทยซึ่งถือเป็นค้ำประกันของอุตสาหกรรมอาหารเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย รวมทั้งยังช่วยหนุนบทบาทของไทยในการมุ่งไปสู่การเป็น Seed hub center ของภูมิภาคในอนาคต อย่างไรก็ตามแม้ว่าแนวโน้มธุรกิจเมล็ดพันธุ์ การผลิตและการบริโภคพริกในประเทศไทยมีสูงขึ้น แต่พบว่าพริกที่ปลูกมีความงอกแตกต่างกันทั้งในระยะกล้าและระยะแรกของการเจริญเติบโตในแปลง ดังนั้นหากสามารถทดสอบการตอบสนองการงอกของพริกก็จะมีประโยชน์ในการนำไปปลูกหรือการส่งออกมากขึ้น

วิธีการวิจัย

ทำการสำรวจและเก็บรวบรวมเมล็ดพันธุ์พริกจากแหล่งต่างๆ ทั่วประเทศไทยประกอบด้วย ศูนย์วิจัยพืชผักเขต ร้อนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พันธุ์ในท้องถิ่น พันธุ์จาก ศูนย์วิจัยพืชสวน และพันธุ์พริกจากแปลงของเกษตรกร จำนวน 35 พันธุ์ ประกอบด้วย Black hot, Chaiprakan, Chee, Choypach, Dehot, Dinamai, Dumnean, Haomkeaw, Hothit, Intira, Jindadang, Jindadum, Jomthong, Karang, keenukaw, Kecnuson, Kungsafad, Labmeunang, Maliwan, Manikhan, Mundum, Nheumkeaw, OP2 (Trang), Patsiam, Pongpach, Pratadlong, Pretty, Redhot, Saoykai, Saoypet, Sripchai, Top green, Top star, Yhodtong และพันธุ์ผสม OP1 (Phatthalung) (ตารางที่ 1) เมื่อรวบรวมเมล็ดพันธุ์พริกเรียบร้อยแล้ว นำเมล็ดพันธุ์พริกมาเพาะเมล็ดในถาดเพาะ จำนวน 104 หลุมต่อพริก 1 พันธุ์ โดยดินที่ใช้เพาะเป็นดินผสมที่ประกอบด้วย ุ้ยหมักหรือุ้ยคอก : แกลบเผา : ขุยมะพร้าว ใน อัตราส่วน 1 : 1 : 1) ในเดือนธันวาคม 2555 หลังจากนั้นรดน้ำเช้า-เย็น เมื่อเวลาผ่านไป 1 สัปดาห์บันทึกจำนวนต้นพริก ที่งอก เพื่อศึกษาเปอร์เซ็นต์ความงอกและเปรียบเทียบความงอกของพริกแต่ละพันธุ์ หลังจากนั้น 1 เดือนนำพริกปลูกลงใน แปลงธรรมชาติ กว้าง 1.5 เมตร ยาว 5 เมตร ระยะปลูกระหว่างต้น 75 เซนติเมตร ระยะระหว่างแถว 100 เซนติเมตร ณ แปลงทดลองสาขาวิชาพืชศาสตร์ คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง อำเภอป่า พะยอม จังหวัดพัทลุง จำนวน 48 ต้นต่อพันธุ์ โดยก่อนปลูกมีการใส่ปุ๋ยคอกอัตรา 2,000 กิโลกรัมต่อไร่ การกำจัดวัชพืช ทำโดยวิธีการถอน และใช้จอบตากซึ่งการกำจัดวัชพืชควรมีการควบคุมก่อนวัชพืชออกดอกและก่อนการใส่ปุ๋ยครั้งที่ 2 การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชสามารถทำได้โดยใช้วิธีกล และสารสกัดจากธรรมชาติ หลังจากนั้นดูแลบำรุงรักษา ให้น้ำ วันละ 2 ครั้ง (เช้า, เย็น) เพื่อศึกษาอัตราการรอดของพริกในสภาพแปลงปลูกธรรมชาติ

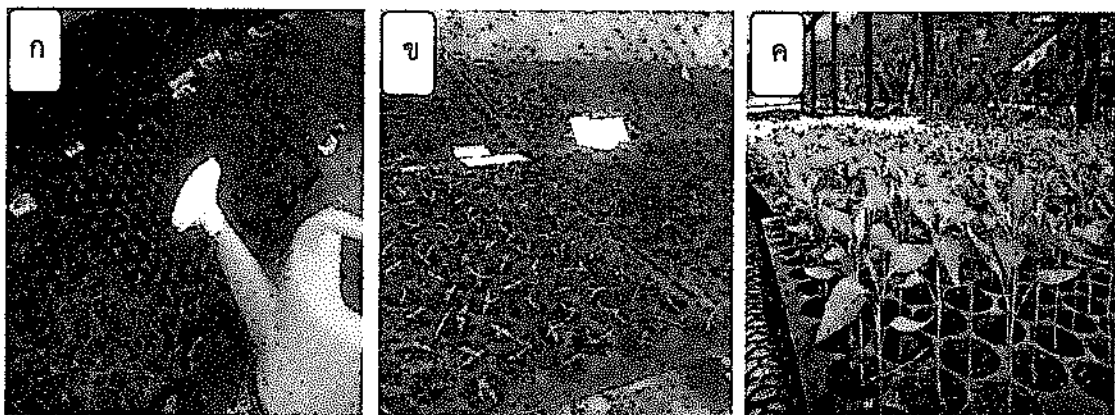
ตารางที่ 1 ชื่อพันธุ์ และแหล่งที่มาของพริกพันธุ์ต่างๆ

ลำดับ	ชื่อสามัญอังกฤษ	ชื่อสามัญไทย	ที่มา
1	Black hot	แบดคฮอท	พันธุ์ในท้องถิ่น
2	Chaiprakan	ไชยปราการ	พันธุ์ในท้องถิ่น
3	Chee	จี	พันธุ์ท้องถิ่นในภาคใต้
4	Choypach	สร้อยเพชร	พันธุ์ในท้องถิ่น
5	Dehot	ดีฮอท	พันธุ์ในท้องถิ่น
6	Dinamai	ไดนาไมด์	พันธุ์ในท้องถิ่น
7	Dumnean	ดำเนิน	พันธุ์ในท้องถิ่น
8	Haomkeaw	หอมเขียว	พันธุ์ในท้องถิ่น
9	Hot hit	ฮอทฮิต	พันธุ์ในท้องถิ่น
10	Intira	อินทรา	พันธุ์ในท้องถิ่น
11	Jindadang	จินดาแดง	พันธุ์ในท้องถิ่น
12	Jindadum	จินดาดำ	พันธุ์ในท้องถิ่น
13	Jomthong	จอมทอง	พันธุ์ในท้องถิ่น
14	Karang	กะเรียง	ท้องถิ่นภาคเหนือ
15	Keenukaw	ชีหนูขาว	ท้องถิ่นภาคกลาง
16	Keenuson	ชีหนูสวน	ท้องถิ่นทุกภูมิภาค
17	Kungsalad	กึ่งตลาด	พันธุ์ในท้องถิ่น
18	Labmeunang	เล็บมือนาง	พันธุ์ในท้องถิ่น
19	Maliwan	มะลิวัลย์	พันธุ์ในท้องถิ่น
20	Manikhan	มณีกาญจน์	พันธุ์ในท้องถิ่น
21	Mundum	มันดำ	พันธุ์ในท้องถิ่น
22	Nheumkeaw	หนุ่มเขียว	พันธุ์ในท้องถิ่น
23	OP1	โอพี 1	ท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง
24	OP2	โอพี 2	ท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ
25	Patsiam	เพชรสยาม	พันธุ์ในท้องถิ่น
26	Pongpach	พงศ์เพชร	พันธุ์ในท้องถิ่น
27	Pratadtong	ประทัดทอง	พันธุ์ในท้องถิ่น
28	Pretty	พริคตี้	พันธุ์ในท้องถิ่น
29	Redhot	เรดฮอท	พันธุ์ในท้องถิ่น
30	Saoykai	สร้อยไก่	พันธุ์ในท้องถิ่น
31	Saoypet	สร้อยเพชร	พันธุ์ในท้องถิ่น
32	Sriphai	ศรีไพร	พันธุ์ในท้องถิ่น
33	Top green	ท็อปกรีน	พันธุ์ในท้องถิ่น
34	Top star	ท็อปสตาร์	พันธุ์ในท้องถิ่น
35	Yhodtong	ยอดธง	พันธุ์ในท้องถิ่น

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเปอร์เซ็นต์ความงอก และอัตราความงอกในแปลงธรรมชาติ

จากการเพาะเมล็ดเพื่อศึกษาเปอร์เซ็นต์ความงอกและความมีชีวิตหลังจากการเพาะเมล็ดลงในถาดเพาะของพริก 35 พันธุ์ (ภาพที่ 1) ณ สาขาวิชาพืชศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง พบว่าพริกพันธุ์ Chee มีเปอร์เซ็นต์ความงอกมากที่สุดโดยมีอัตราความงอกเท่ากับ 95.19 เปอร์เซ็นต์ โดยงอก 99 ต้น จากการเพาะ 104 หลุม รองลงมาคือพริกพันธุ์ Jindadum, Redhot, Dumnean, Dehot, Prataotong, Haomkeaw, Nheumkeaw, Jindadang, Kungsalad, Black hot, Intira, Jomthong, Mundum, Patsiam, Pretty, Choypachai Hot hit, Keenukaw, Manikhan, OP2, Dinamai, Karang, Top star, Keenuson, OP1, Top green, Pongpach, Saoykai, Saoypet, Sriphai, Chaiprakan, Labmcunang และ Yhodtong มีเปอร์เซ็นต์ความงอกเท่ากับ 94.23, 94.23, 93.27, 92.31, 92.31, 91.35, 90.38, 89.42, 89.42, 88.46, 88.46, 88.46, 87.50, 87.50, 87.50, 86.54, 86.54, 86.54, 86.54, 86.54, 85.58, 83.65, 83.65, 82.69, 82.69, 82.69, 81.73, 80.77, 80.77, 79.81, 78.85, 78.85, 78.85 และ 78.85 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และพริกพันธุ์ Maliwan มีเปอร์เซ็นต์ความงอกน้อยที่สุดเพียง 76.92 เปอร์เซ็นต์ โดยมีต้นพริกงอกเพียง 80 ต้น จากการเพาะเมล็ดพริกทั้งหมด 104 เมล็ด (ตารางที่ 2) ซึ่งผลการศึกษาเปอร์เซ็นต์ความงอกของพริกในครั้งนี้เป็นการปลูกทดสอบในภาชนะและรูปแบบที่เกษตรกรในพื้นที่ใช้เพาะกล้าจริงๆ โดยพบว่าพริกพันธุ์ Chee ซึ่งเป็นพันธุ์ที่เกษตรกรในพื้นที่ปลูกคือพริกพันธุ์ที่มีเปอร์เซ็นต์การงอกสูงสุดเท่ากับ 95.19 เปอร์เซ็นต์ แสดงให้เห็นว่าพันธุ์ Chee เป็นพันธุ์ที่ดีที่สามารถเจริญเติบโตและปรับสภาพให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้มีเปอร์เซ็นต์ความงอกสูงกว่าพริกพันธุ์อื่นๆ (พงษ์ศักดิ์ และคณะ, 2554) ส่วนพริกพันธุ์ OP1 และ OP2 ซึ่งเป็นพริกท้องถิ่นเช่นกัน แต่เกษตรกรขาดการคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ที่ดี โดยมีการเก็บเมล็ดรวบรวมแต่ไม่มีการเก็บรักษาที่ดีส่งผลให้มีเปอร์เซ็นต์ความงอกน้อย (Benchasri, 2011; Dahanayake *et al.*, 2012) ในขณะที่พริกพันธุ์อื่นๆ พบว่ามีพริกเพียง 6 พันธุ์เท่านั้นที่มีเปอร์เซ็นต์ความงอกน้อยกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ ส่วนพริกพันธุ์อื่นๆ มีคามากน้อยแตกต่างกัน หลังจากนั้นนำต้นกล้าพริกมาปลูกในแปลงทดลองธรรมชาติ โดยแต่ละพันธุ์ปลูกพริกจำนวน 48 ต้นต่อพันธุ์ (เก็บข้อมูล 28 ต้นต่อพันธุ์) เมื่อเวลา 4 สัปดาห์ผ่านไป บันทึกเปอร์เซ็นต์การรอด (มีชีวิต) ในแปลงปลูกของพริกทั้ง 35 พันธุ์ พบว่าพริกพันธุ์ Hot het, Jindadum, Prataotong และ Top Star มีอัตราความมีชีวิตมากที่สุด โดยมีอัตราการรอดชีวิต 85.71 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่พริกพันธุ์ Labmcunang มีอัตราการรอดชีวิตน้อยที่สุดเท่ากับ 50.00 เปอร์เซ็นต์

ภาพที่ 1 กกล้าพริกระยะต่างๆที่ศึกษาเปอร์เซ็นต์ความงอก

ก. 5 วันหลังปลูก ข. 7 วันหลังปลูก ค. 14 วันหลังปลูก

ตารางที่ 2 เปอร์เซ็นต์ความงอกของพริกทั้ง 35 พันธุ์ที่ปลูกทดสอบ

ลำดับ	พันธุ์	เมล็ดพันธุ์ทั้งหมด	จำนวนเมล็ดพันธุ์ที่งอก	เปอร์เซ็นต์ความงอก
1	Black hot	104	92	88.46
2	Chaiprakan	104	82	78.85
3	Chee	104	99	95.19
4	Choypach	104	90	86.54
5	Dehot	104	96	92.31
6	Dinamai	104	89	85.58
7	Dumnean	104	97	93.27
8	Haomkeaw	104	95	91.35
9	Hot hit	104	90	86.54
10	Intira	104	92	88.46
11	Jindadang	104	93	89.42
12	Jindadum	104	98	94.23
13	Jomthong	104	92	88.46
14	Karang	104	87	83.65
15	Keenukaw	104	90	86.54
16	Keenuson	104	86	82.69
17	Kungsalad	104	93	89.42
18	Labmeunang	104	82	78.85
19	Maliwan	104	80	76.92
20	Manikhhan	104	90	86.54
21	Mundum	104	91	87.50
22	Nheumkeaw	104	94	90.38
23	OP1	104	86	82.69
24	OP2	104	90	86.54
25	Patsiam	104	91	87.50
26	Pongpach	104	85	81.73
27	Pratadtong	104	96	92.31
28	Pretty	104	91	87.50
29	Redhot	104	98	94.23
30	Saoykai	104	84	80.77
31	Saoypet	104	84	80.77
32	Sriphai	104	83	79.81
33	Top green	104	86	82.69
34	Top star	104	87	83.65
35	Yhodtong	104	82	78.85

ตารางที่ 3 อัตราการรอดของพริกในสภาพแปลงปลูกธรรมชาติ

พันธุ์	จำนวนต้นที่ศึกษา	จำนวนต้นเจริญเติบโต	เปอร์เซ็นต์ความมีชีวิตรอด
Black hot	28	21	75.00
Chaiprakan	28	20	71.43
Chee	28	22	78.57
Choypach	28	19	67.86
Dehot	28	20	71.43
Dinamai	28	20	71.43
Dumnean	28	16	57.14
Haomkeaw	28	17	60.71
Hot hit	28	24	85.71
Intira	28	21	75.00
Jindadang	28	16	57.14
Jindadum	28	24	85.71
Jomthong	28	23	82.14
Karang	28	20	71.43
Keenukaw	28	17	60.71
Keenuson	28	15	53.57
Kungsalad	28	15	53.57
Labmeunang	28	14	50.00
Maliwan	28	19	67.86
Manikhan	28	18	64.29
Mundum	28	23	82.14
Nheumkeaw	28	20	71.43
OP1	28	20	71.43
OP2	28	19	67.86
Patsiam	28	21	75.00
Pongpach	28	21	75.00
Pratadtong	28	24	85.71
Pretty	28	23	82.14
Redhot	28	21	75.00
Saoykai	28	18	64.29
Saoypet	28	19	67.86
Sriphai	28	15	53.57
Top green	28	19	67.86
Top star	28	24	85.71
Yhodtong	28	23	82.14

สรุป

จากการศึกษาความงอกของพริกที่ปลูก ณ สาขาวิชาพืชศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่าพริกพันธุ์ Chee คือพันธุ์ที่มีเปอร์เซ็นต์ความงอกสูงสุดเท่ากับ 95.19 เปอร์เซ็นต์ ส่วนพริกพันธุ์ Maliwan มีความงอกน้อยที่สุดในการทดสอบ เท่ากับ 76.92 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งผลจากการทดลองนี้ชี้ให้เห็นว่าพริกพันธุ์ Chee เป็นพันธุ์ที่มีความสามารถในการปรับตัวได้ดีที่สุดในขณะที่เมื่อปลูกในแปลงธรรมชาติ พบว่าพริก Hot het คือพันธุ์ที่มีอัตราการงอกสูงสุดในที่สุด

คำขอขอบคุณ

ขอขอบพระคุณหน่วยวิจัยพืชเขตร้อนในภาคใต้ คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ และ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ที่สนับสนุนทุนวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กมล เลิศรัตน์. (2550). การผลิต การตลาดของพริก และผลิตภัณฑ์พริกในประเทศไทย. วารสารเพื่อการส่งออก. 7 : 20 – 29.
- คันทนา วิชรรัตน์, ปราบณา ยศสุข และศักดิ์ชัย เสถียรทีระกุล. (2549). รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์การศึกษาสถานภาพการผลิต และความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อผลผลิต คุณภาพ และปริมาณ capsaicin ในพริกพันธุ์การค้าในเขตจังหวัดเชียงใหม่ และเชียงราย.
- นิพนธ์ สุขตะฮาด. (2542). สุ่มน้ำปากพองแหล่งผลิตพริกที่ใหญ่ที่สุดในภาคใต้. วารสารส่งเสริมการเกษตร 29 : 24-25.
- ปิยพร กำลิ่งเกื้อ, วัลลภ สันติประชา และขวัญจิตร สันติประชา. (2554). การใช้ดัชนีความงอกในแปลงเพื่อคำนวณความงอกในแปลงปลูกของเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองพันธุ์นครสวรรค์ 1 เชียงใหม่ 2 และศรีสำโรง 1. วารสารเกษตรพระจอมเกล้า 29 : 58-66.
- พงษ์ศักดิ์ มานสุวรรณ, วัลลภ สันติประชา และขวัญจิตร สันติประชา. (2554). การพัฒนาของสีผล เมล็ด และการสุกแก่ต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พริกขี้หนูสวน. วารสารเกษตรพระจอมเกล้า 29 : 26-35.
- วีระ ภาคอุทัย. (2551). รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์การศึกษารูปแบบการจัดการทวงโซ่อุปทานพริกสดอำเภอเกษตรสมบูรณ์และอำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ.
- ศูนย์สารสนเทศการเกษตร. (2555). สถิติการค้าสินค้าเกษตรไทยกับต่างประเทศปี 2555. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กรุงเทพมหานคร.
- สุชีลา เดชวงค์เสถียร และ นิวัฒน์ มาสุวรรณ. (2549). รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์การศึกษาสถานภาพการผลิต และความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อผลผลิตคุณภาพ และปริมาณสาร capsaicin ในพริกพันธุ์การค้าในเขตจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา และเพชรบูรณ์.
- Benchasri, S. (2011). Germinating okra seeds under chemical and organic systems. Proceeding In Commission on Higher Education Congress IV University staff Development Consortium (CHE- USDC Congress IV). 143.
- Dahanayake, N., Madurangi, S.A.P., and Ranawake A.L. (2012). Effect of potting mixture on growth and yield of chilli varieties (*Capsicum* spp) and microbial activity. *Tropical Agricultural Research & Extension* 15:33-34.